

<p><i>Shulhan Aruch HaRav, Hoshen Mishpat, Laws of Protecting the Body and Soul and Bal Tashchit, 14</i></p>	<p>שולחן ערוך הרב חושן משפט הלכות שמירת גוף ונפש ובל תשחית סעיף יד</p>
<p>Just as one must be careful with their body not to hurt, damage, or injure it; so too they must be extremely careful not to hurt, damage, or injure anything. And one who smashes vessels or tears clothing or destroys a building or stops up a spring or destroys food or drink or damages anything else a person can benefit from, that person transgresses a prohibitive commandment, as it says in the Torah, “Do not destroy a tree.”</p>	<p>כשם שצריך להזהר בגופו שלא לאבדו ולא לקלקלו ולא להזיקו כך צריך להזהר במאודו שלא לאבדו ולא לקלקלו ולא להזיקו וכל המשבר כלים או קורע בגדים או הורס בנין או סותם מעין או מאבד מאכלות או משקין או ממאסם (או זורק מעות לאיבוד) וכן המקלקל שאר כל דבר הראוי ליהנות בו בני אדם עובר בלא תעשה שנאמר לא תשחית את עצה וגו' (ואם הזהירה תורה על של נכרים שנלחמים עמהם קל וחומר לשל ישראל או אפילו משל הפקר).</p> <p>ואפילו כוונתו כדי להראות כעס וחימה להטיל אימה על בני ביתו שאינן נוהגין כשורה :</p>

Shulhan Aruch HaRav is a legal code written by Rabbi Shneur Zalman of Liadi, the first rabbi of Chabad, at the end of the 18th and beginning of 19th centuries.

According to *Shulhan Aruch HaRav*, what is one prohibited from doing?

How far does this prohibition extend? What might be the limits of the prohibition?
When could you just throw something out?

Why do you think the imperative not to destroy a tree is the basis for not destroying anything?